

מסורת הש"ס

(א) [לעיל נה. לקמן קנב: קסה:
קמה: יצמות כד: כסירות
נח: (כ) סנהדר' ח"ג שס עח:
(ע"ש, ד) שס ח"ג
(ה) [הסתמאונגיס רש"ש],
(ו) [רש"ל חת"י] (ז) [ל"ל וחס].

תורה אור השלם

1 ויפלו תבלי מנשה
שקרה לבד מארץ הגלעד
הבקען אשר מעבר לירדן:
יהושע יז ה

2 השמרתם את השקבת כי
קדש הוא לכם מחוללה
נשות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש
הזאת מקרב עמית:
שמות לא יז

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה הא דהו וכו'
הן גופו אבדנו כולנו:
(ב) בא"ד הא וזא לייא
מזרים וזא דהו כג"ל ותיבת
זא נחת:

מוסף רש"י

ואין הבכור נוטל בראי
בבמחוזק. נכסים שלא היה
אביהן מוחזק בשפת מיתתו
אבל ראיהו היו ליפול לו
כדושה יפלו לכן לאחר זמן.
אין הבכור נוטל פי שנים בהן
בבכורות וכו'.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

הוא מנסה ללמוד דקדוק
לדעתו (במדרש) דמינה
העברת (שם) וז' חלק בכורה
ממילא מלרס ואף על פי

שעדין לא נכנסו בה: **א.** דקמי
זכותא אבי אביהן אכל לא זכות
מזרים: **ב.** כמאן דאמר לא לזא
והתקע דאכל ולא לזא הארץ:
דקמי זכות עמא כ"ד לזא
לארץ וכגון דהו בני כ' שבטנסו
מזרים: **א.** ויבא לזא הארץ: דלע"ג
רשעא דהאבא ביימא דלעיל (קמ): לזא
מזרים דקמי מזרים האבא למאן דלזא
מזרים וכלב טעלו חלקא אירא למימר
מתקנא דר' שמעון בן אלעזר הו דלזא לא
ליזא מזרים ולזא הארץ וקמ: **א.**
דקמי זכות עמא דהו בני עשרים
שבא לארץ: **ב.** דקמי זכות אבי
אביהן: **דלזא הו בני עשרים** קמי
מזרים. ובגין בני הממלוניס קמי
שמחא להן אביהן שבו בני הממלוניס
מזא ומזרוב וס נשאר טפלים ולא
מזא לעמא שעדין לא גביע לה
זכותא אביהן ממא בני הממלוניס
אין להם לטול שהן ממזרים לא
האילו ולאך לא בוא אלא זכות אבי
אביהן דהיינו אבות הממלוניס)
שלא ממזרים וכוין דרך ביימא
שמעון בן אלעזר מוקמינא לה
לזא לארץ: **א.** ויבא לזא הארץ:
דלע"ג חפר זקנס וזע"ג
שטפלים דלמא דלעיל ירושא
מזרים בני מוילא מזרים לא בניין
בניין כ' גבימא לארץ וחזרה לזא
ד' רבי שמעון בן אלעזר

יוֹהֵ קֶרֶאִי תַרְוִיָּהוּ לְגִישׁוֹ
 שֶׁמֶשְׁעוֹן הוּא אֵיכֶה לְאֻקוּמָה
 יוֹן לֵהֶם לֵהֶם לִמְלֹאנִים
 וְזֶה מִמּוֹ כְּמַדְבַּר דָּהָא לֹא
 וְעוֹ מִלְקָס חֲזָרִם הַמְדוּרִי לֹא
 שׁוֹ נִסְכִּין לְכָל יוֹזָא יִרְכּוּ
 וְנִינִים דְּרִינִן יוֹזָא מְלִינִין
 יוֹהֵ בְּזוּהֵ דְלֵעֵי דְעַפְלִים
 אֵיכֶה חֲזָרִם כְּלִמְרֵא בְּנֹת
 קֶל לְעִמָּא וְחֻקָּה עֵבֶר אִחִי
 בְּנֵי הַנְּסִי דְבָן גִּזּוּ שֶׁל
 זִנְי קֶמֶה: וְאִבִּי אִנִּי אֲחִינִן
 מִנִּין לֵבֶר לְמִימְרָא וְנִינִים
 מִשְׁחָה מִרְגְּלִים וְחִינִי אֵל כְּסִדֵּר
 שֶׁל קֶרֶא וְכִי יוֹסֵם נִשְׁרַפּוּ
 הוּא בְּנֵי לִיחָ שְׁנֵה שִׁת
 פִּי אֵלֶּה לִישׁוֹנָה כְּתָרָא לֵת
 וְנִינִים לְעוֹלָה כְּלָל חֶלֶק שְׂבִיל
 יֵשׁ לִי אֵלֶּה כְּפִשְׁתִּיָּה. (ח':)
 דְּבַר אֲבִל לֹא הוֹחֲזוּ כֵּה
 כְּבוֹר וְעוֹל כְּרִאָא לְקֶמֶן
 כְּמִתְּסַלְּטוּנִי אֵלֶּה כֵּה

במדרש כגון ידמות שחוקטין בזה אצל
במדרש בלא אהל אהל במחלוקת
לגד מחלק כבוד דמיייר במחלוקת
ליואל מדרש בדכחי (שמות ו) ונחמי
למו כן שחי דייני ולטוו במדרש דלמחרי
הה' שנה ועוד דליכא ליומץ מפרשה יצא
בדלקתן (עיר) אה כהן אלו ירש אה
פרשה הללו חסרין מן המורה
מפיהם ואף על כן דכחי (מדרש טו)

קי"פ.

ובזכות אבי אמותיהן. וכגון שלאבי אמותיהן לא היו בנים י
אם גזע דאס לא כן היו בנים יורשין וא"ת ומי החזיר
להן יו"ל כגון שהיו אחים לאבי אמותיהן שהיו להם בנים והמזיוזם
בנים לאבותיהם ומלגן כשור: **הא** דהו בני עשרים ב'ל' בניהם

לעולם בתי אבות קא חשיב והא קא משמע
לן דבנות צלפחד נטלו חלק בכורה אלמא
א"י מוחזקת היא אמר מר והבנים נטלו
בזכות אבי אביהם ובזכות אבי אמרתיהן
התנאי בזכות עצמן לא קשיא הא כמאן
דאמר ליוצאי מצרים כמאן דאמר לבאי
הארץ ויאיבעית אימא לא והא לבאי הארץ
ולא קשיא הא דהוה בן עשרים לא דרלן
הוה בן עשרים: ושהיה בכור נוטל שני
חלקים: ואמאי ראו' הוא ^א ואין הבכור
נוטל כראוי כבמוחזק אמר רב יהודה אמר
ששמואל בידתור אהלים מתיב רבה רבי
יהודה אומר דנות צלפחד נטלו ד' חלקים
שנאמר ויפלו חבלי משה עשרה אלא אמר
רבה ארץ ישראל מוחזקת היא מתיבי אמר
רבי חידקא שמעון השקמוני היה לי חבר
מתלמידי רבי עקיבא וכך היה רבי שמעון
השקמוני אומר יודע היה משה רבינו שבנות
צלפחד יורשות הן אבל לא היה יודע אם
נצטלות חלק בכורה אם לא ^א ורואיה היתה
פרשת נחלות ליכתב על ידי משה אלא
שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן ^א ויודע
היה משה רבינו שהמקושש במיתה שנאמר
במחללה מות יומת אבל לא היה יודע
בבאי זו מיתה הוא ימות ^א ורואיה היתה
פרשת מקושש שכתב ע"י משה אלא
שנחתייב מקושש ונכתבה על ידו ללמדך
שמצטלות

ס עמלן מיירי האב שנאו לארץ האה
הא הא ואל יאנאלי מצרים ואל וי
כן ארץ לארץ דנני עשרים וואן
הא נמי דלאריי בניי צירס לא מלי
לארץ נעלו צונוס עמלן ולא שנאומין
כח רבי יהודה אושר בנות צלפחד
יפא חבלי נישא עשרה קרקע ע"כ
בחלוקה וינאח למימר דלמא דלמא
בא שום חדוש הארץ חלק בצורה לא
לאחשובינהו אלא דבמי אבות גרידא
אז טעלין ארץ תשיי טובא הוי:
אחד יקרות הן. אע"פ של אהמרה
משה מנעס לאקקן אס כנן אלו
ו: **שנאמר** מחלוקת סות יוסת
גדרג. ואס אמר למא הים סממפק
האמורה צבורה ע"ס חנק וי
הון סקיליה כעיד ע"ס דכלל דומא
ו: דהיינו מחלל שום כפרהסיא לעבד
א כ"י דאי כ"י יודיה דאמר צאלו הן
ידעוהו באחו מיהא הוא נאכר לעלידיה
(דלס) כן לא ידע משה שדינו צמיה:
אילו

אֲחֵלִים דְּדוּלֵי לְטוֹן הִיוּ אֲחֵלִים וְחֵין
בִּין בְּמִקְרָקֵי בִין בְּמִטְלְטֵי מִיִּיר
וְאִרְבַּע חֲבִלִים הֵלֶּה: מוֹחֻקֵּס הִיא.
נֶשֶׁה רְבִינוּ נֶלְפֶּדֶד אֶלְפֶּדֶד יוֹרְשׁוֹס בֶּן.
הֵלֶּה דְּבִטּוֹ אֶלְפֶּדֶד עֲבָרְטוֹ מוֹחֻקֵּס
וְיִמְחָה (כ): הֵלֶּה בִּטּוֹ אֶלְפֶּדֶד מִשֵּׁס לְמִדּוֹ
בִּטּוֹ אֶלְפֶּדֶד וְלֹא נִמְחָיִיב מִקּוֹשֵׁשׁ הִיוּ
לְפִי שֶׁלֹא אִירְטוּ הַעֲמֻשִׁים: שְׁמֻקּוֹשֵׁשׁ
מִוֹרֵא שֶׁלֹא בִּחְקֵי הֶלֶךְ דְּמִפְרֶסֶה וְאִילֵּן:
שְׁמֻנְגִלִים

עין משפט
גר מצוה

כח א מ"י פ"ג תה"ל
נחלות הלכה זו פתג
פשיץ לו טושי"פ ח"ת פ"י
רמח סע"ף ג:

רבינו גרשום

לעולם בתי אבות חקשים
ורבין ור' הוה ילד
לימסבט אל שריא ואמאי
חזק חשבי כחזק צלפת
קסום ארזי חרודט שום
ילד כחברא, אלמא ארז
שילא ממוקחתי ארז ארז
אלא אריא, ר' ארז
אז קריל דאבן רבין
נטול בריא כחברא;
לא אמר ר' ארזא ממוקח
ממך, תחלקה, נטול
בזכות אבין; ר' ארז
כשאו נטול כשבי
עצמ, אבל א' ארז
דשמיא ארזא טפילי
נטול בזכות אבין
מחרות; בחרות אבין
שהי חמוק בריא טפילין
שמי ר' ארזא קיבנא
מה נטול שני חלקים
אל בגוה של קרקע
ספני אריא ר' ארז
ילד ספני משה, משה
דבאר נטול שני חלק
כבר;

ס עמלן מיירי האב שנאו לארץ האה
הא הא ואל יאנאלי מצרים ואל וי
כן ארץ לארץ דנני עשרים וואן
הא נמי דלאריי בניי צירס לא מלי
לארץ נעלו צונוס עמלן ולא שנאומין
כח רבי יהודה אושר בנות צלפחד
יפא חבלי נישא עשרה קרקע ע"כ
בחלוקה וינאח למימר דלמא דלמא
בא שום חדוש הארץ חלק בצורה לא
לאחשובינהו אלא דבמי אבות גרידא
אז טעלין ארץ תשיי טובא הוי:
אחד יקרות הן. אע"פ של אהמרה
משה מנעס לאקקן אס כנן אלו
ו: **שנאמר** מחלוקת סות יוסת
גדרג. ואס אמר למא הים סממפק
האמורה צבורה ע"ס חנק וי
הון סקיליה כעיד ע"ס דכלל דומא
ו: דהיינו מחלל שום כפרהסיא לעבד
א כ"י דאי כ"י יודיה דאמר צאלו הן
ידעוהו באחו מיהא הוא נאכר לעלידיה
(דלס) כן לא ידע משה שדינו צמיה:
אילו

אֲחֵלִים דְּדוּלֵי לְטוֹן הִיוּ אֲחֵלִים וְחֵין
בִּין בְּמִקְרָקֵי בִין בְּמִטְלְטֵי מִיִּיר
וְאִרְבַּע חֲבִלִים הֵלֶּה: מוֹחֻקֵּס הִיא.
נֶשֶׁה רְבִינוּ נֶלְפֶּדֶד אֶלְפֶּדֶד יוֹרְשׁוֹס בֶּן.
הֵלֶּה דְּבִטּוֹ אֶלְפֶּדֶד עֲבָרְטוֹ מוֹחֻקֵּס
וְיִמְחָה (כ): הֵלֶּה בִּטּוֹ אֶלְפֶּדֶד מִשֵּׁס לְמִדּוֹ
בִּטּוֹ אֶלְפֶּדֶד וְלֹא נִמְחָיִיב מִקּוֹשֵׁשׁ הִיוּ
לְפִי שֶׁלֹא אִירְטוּ הַעֲמֻשִׁים: שְׁמֻקּוֹשֵׁשׁ
מִוֹרֵא שֶׁלֹא בִּחְקֵי הֶלֶךְ דְּמִפְרֶסֶה וְאִילֵּן:
שְׁמֻנְגִלִים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones